

- O 53. Óránként fáklyám nékem szent igéd, / Mely világot tart nékem
útjaimban, / Hogy egyenesen járjam ösvényed,
Amelyen én járhatok bátorságban. / Megesküszöm, és néked
megállom, / Hogy igazságodnak jussát megtartom.
54. Felette igen megnyomorodtam, / Enyhíts meg, és végy fel engem
ismétlen, / Amint nekem megígérted, Uram!
Az áldozat, mit szájam neked tészem, / Kérlek, hogy legyen ked-
ves tenálad, / Ítéletedet én tudtomra adjad!
55. Oly nagy veszélyben forog életem, / Hogy tenyeremben hordo-
zom lelkemet, / Szent törvényedet mégsem felejttem.
A hitlenek, kik gyalázzák nevedet, / Tört vetnek nékem minde-
nütt széjjel, / Szent szerzésidtól mégsem távozom el.
56. Bizonyásidat örökül bírom, / És azokat tartom drága kincsem-
nek, / Azokban lesz minden vigasságom!
Szívemet hajtom a te törvényednek / Megtartására minden idő-
ben, / És azokat megőrzöm mindvégiglen.
- Ö 57. Ösztönösen gyűlölöm azokat, / Akik mindenkor csak gonoszt
gondolnak, / De szeretem én a te utadat,
És csak tégedet tartlak oltalmamnak. / Ígéretedben van remény-
ségem, / A te szent igéd paizsom énnékem.
58. Gonosztevők, menjetek el tőlem, / Mert én azt mind meg aka-
rom tartani, / Amit az Isten parancsol nekem!
Ígéd szerint siess engem táplálni, / Hogy élhessek, légy velem,
Úr Isten, / Ne szégyenüljek meg reménységemben!
59. Légy gyámolom, adj jó békességet, / Úgy leszen kedves énnekem
törvényed, / Abban keresem én örömömet!
Mindazokat te bizony elveszejtéd, / Kik elhajolnak igazságodtól,
/ És járnak minden dolgukban álnokul.
60. Gonoszakat te elvetsz a földről, / Mint a salakot vagy ércnek
szemétjét. / Szent bizonyásid szeretem szívből!
Félelmében szívem előtted reszket! / Testem elepedt nagy rette-
gésbe, / A te kemény ítéletedre nézve.